

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. III. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](#)

Surari tempore, non aeo; quia actiones corporales quas Christus in natura assumpta exercebat, dum erat viator, erant subiectae mutabilitati temporis, & ab illo mensuratae, sicut actiones aliorum hominum.

§. III.

Solvuntur objectiones.

19. **O**bijicies primò contra primam conclusiōnem: Vīo Pauli quam habuit in via, fuit eisdem rationis cum ea quam modò habet in patria, utpote terminata ad idem objectū, & procedens ab eodem lumine gloriae, & ab eadem specie divinae essentiae: Sed illa fuit defectibilis, & subiecta mutationi, ac proinde mensurata tempore: Ergo & ista.
20. Respondeo primò, quod licet vīo D. Pauli fuerit eisdem rationis, quantum ad speciem, & substantiam, cum illa quam modò habet in patria, non tamē quantum ad statum, & modum durationis; quia non fuit data per modum statū perfecti & permanentis, sed per modum transiūtis, non tollentis statum viae. Unde D. Thomas 2. 2. quæst. 175. art. 3. ad 2. numerat illam inter prophetias, & ad modum prophetiarum, seu coruscationis transiūtis, dicit fuisse communicatam: quare licet illa per accidens, & ratione statū, fuerit subiecta mutationi, & mensurata tempore; vīo tamen quā nunc fruitur in cœlo, est omnino immutabilis, & indefectibilis ab intrinseco, ac proinde non mensuratur tempore, sed aeternitate participat.
21. Secundò dici potest, visionem D. Pauli quam habuit in via, fuisse mensurata aeternitate participata, siue illa quam modò habet in patria: quia ab intrinseco, & ex sua natura, erat immutabilis & indefectibilis; quamvis ab extrinseco, & per Dei potentiam, fuerit mutata & destruta; sicut etiam Deus de absolute potentia mutare potest, & destruere visiones quae sunt in patria; & sicut ipsa substantia Angeli, quae mensuratur aeo, potest desinere, si Deus voluerit eam annihilare.
22. Obijicies secundò contra secundam conclusiōnem: Ævum est mensura rei immutabilis in suo esse, & mutabilis secundūm operationes ei adjunctas: Sed vīo beatifica, quamvis sit immutabilis, & indefectibilis in suo esse, est tamē mutabilis quoad perfectiones adjunctas: Ergo mensuratur aeo. Major constat, nam substantia Angeli mensuratur aeo, quia licet sit in se incorruptibilis & indefectibilis, habet tamen aliquam variationem accidentalem, quoad motus locales, & operationes illi adjunctas. Minor vero probatur: Beati non vident statim initio beatitudinis omnia quae pertinent ad eorum statum, sed de his paulatim, & successivè illuminantur à Deo, ut diximus articulo præcedenti: Ergo vīo beatifica admittit in se revelationes & illustrations, ac proinde mutabilis est quoad operationes illi adjunctas.
23. Respondeo distinguendo Majorem. Ævum est mensura rei immutabilis in suo esse, mutabilis vero secundūm operationes illi adjunctas per se, concedo. Illi adjunctas per accidens tantum, nego. Similiter distinguo Minorem: Vīo beatifica est mutabilis quoad operationes illi adjunctas per se, nego. Illi adjunctas per accidens, concedo.
- Explicatur: In beatis duo sunt genera operationium: quædam per se consequuntur ad visionem,

A beatificam, ut amor, fructus, delectatio; & iste sunt omnino immutables, & indefectibiles ab intrinseco, sicut ipsa visio à qua dimanant. Aliæ vero sunt quæ visioni beatifica per accidens adiunguntur, ut illuminationes, & revelationes quæ sunt extra verbum; quæ, ut suprā diximus, per se non pertinent ad visionem beatam, sed ad illud genus cognitionis, quam Theologi appellant scientiam infusam, quæ per accidens ad illam consequitur. Quamvis ergo in beatis sit aliqua mutatio, & variatio accidentalis, quantum ad illustrations, & revelationes factas extra verbum; quia tamen ipsa visio beata nullam patitur mutationem, quantum ad alias operationes quæ per se ad illam consequuntur, non mensuratur aeo, sicut substantia Angeli, quae est principium, & radix operationum mutabilium quæ per se ad illam consequuntur, sed aeternitate participat.

B Objicies tertio contra tertiam conclusionem: Vīo beata habet divinam essentiam loco speciei: Ergo debet mensurari eadem mensurā quā illa: Sed essentia divina aeternitate essentiali mensuratur: Ergo & vīo beatifica.

C Respondere concessi Antecedente, negando Consequentiam. Licet enim essentia divina quæ in visione beatifica gerit vices speciei, in se mensuratur aeternitate essentiali; quia tamen cursus ejus ad visionem, incipit & potest definire, & illa potest ad majorem vel minorem visionem concurrere, quod totum importat aliquam mutabilitatem, saltem ab extrinseco, & in ordine ad potentiam Dei absolutam; ideo vīo beatifica mensuratur aeternitate participata, non vero essentiali. Sicut etiam licet Verbum divinum supplet rationem personæ in humanitate Christi; unio tamen hypostatica, ut suprā dicebamus, non mensuratur ipsa aeternitate essentiali, sed particiata. Tum quia incepit aliquando, & de absolute Dei potentia potest desinere. Tum etiam, quia licet humanitati communicetur existentia divina, illa tamen non communicatur ut propria, & homogenea ipsi, sed ut supplens vices existentia creatae.

DISPUTATIO VII.

De Nominibus Dei.

Ad questionem 13. D. Thomae.

LIcet Deus ineffabilis sit, ipsumque (ut olim dicebat Plato) intelligere difficile sit, loqui autem impossibile: tamen de nominibus ejus brevitatem hic cum S. Doctore differendum est: *Divina enim* (inquit Leo Papa) *considerationis materia*, ex eo quod ineffabilis est, *Serm. 4. de pastori tribuit facultatem; nec potest deficere quod dicatur, dum non potest esse satis quod dicitur.*

ARTICULUS UNICVS.

Breviter exponuntur, & declarantur quæ de divinis nominibus, communiter docent Theologi.

QVæ Theologi communiter docent cum D. Thoma de divinis nominibus, facilia sunt, & deduci possunt ex doctrina quam tradit Aristoteles 1.